

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ ก.๓

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปต.
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แก่ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น
ซึ่งออกจากราชการไปแล้ว

เรียน ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อปต.จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาและมีความเห็นในเรื่องที่ ก.จ. มีมติหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาและมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสหลักษณ์ที่บุคคลดังกล่าวจะออกจากราชการด้วยเหตุเกี่ยวข้องอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติขึ้นมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔ สรุปความได้ว่า กรณีตามข้อหารือในข้อ ๒๔/๑ แห่งประกาศ ก.จ.ส.ง.ช.ลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขึ้นมูลความผิด ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการไปแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบังคับและประบามประมาททุจริต แต่โดยที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบังคับและประบามประมาททุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติขึ้นมูลความผิดข้าราชการ ซึ่งออกจากราชการแล้วว่าเป็นการเฉพาะให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศดังกล่าว และยังคงกำหนด ให้การดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการนั้น ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศ ก.จ.ส.ง.ช.ลา ฉบับเดียวกัน และเมื่อข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในภายหลังและมีผลเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าบทบัญญัติ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด โดยได้กำหนดเงื่อนเวลาการใช้อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการอันมีใช้เพราเดียว โดยต้อง สั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการอันเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าบทบัญญัติเดิม เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสหลักษณ์ จึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยบุคคลดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

/สำนักงาน..

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปต. ขอเรียนว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อปต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งได้ลงมติว่างระเบียบในเรื่องการตีความ และการให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกากล่าวว่า “เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ประกอบกับกรณีดังกล่าวเป็นประเด็นสำคัญ และเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น” ประกอบกับกรณีดังกล่าวเป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งออกจากราชการไปแล้วเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงมีมติแจ้งความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔ ให้ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปต. จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ทราบ เพื่อให้เป็นหลักปฏิบัติราชการ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป ดังนั้น จึงขอแจ้งความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกាតั้งกล่าวมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและได้โปรดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ่มละม้าย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปต

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสาน นางสาวสิริรัตน์ แตงรอด ๐๙ ๔๗๐๖ ๐๙๖๓

เรื่อง เสร์จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช.
แก้ไขข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการแล้ว

กรรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ลับฯ ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๑๘๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า

๑.๑ คณะกรรมการข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา ได้หารือ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรณีคณะกรรมการฯ มีมติข่มขู่ ความผิดฐานมาส อดีตข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสงขลา โดยสรุปข้อเท็จจริง ได้ดังนี้

(๑) วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ คณะกรรมการฯ ได้มีมติแต่งตั้ง คณะกรรมการอุปกรรມการได้ส่วนข้อเท็จจริง กรณีมีการกล่าวหาว่า นายานัน พากองค์การ บริหารส่วนจังหวัดสงขลา กับพวก กระทำการผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องการกำหนดเงื่อนไขการเสนอราคาและกำหนดระยะเวลาการส่งหนังสือ ตามโครงการจัดซื้อหนังสือและสื่อการเรียนการสอนขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีนายส เป็นผู้ถูกกล่าวหาที่สอง

(๒) วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ นายส ออกจากราชการด้วยเหตุ เกษียณอายุราชการ

(๓) วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการฯ มีมติว่าการกระทำ ของนายส มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้ส่งรายงาน สำนวนการได้ส่วน เอกสารหลักฐาน และคำนิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อดำเนินการทางวินัยกับนายส ตามมาตรา ๙๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๑.๒ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พิจารณากรณีของนายส แล้วมีความเห็น ดังนี้

แนวทางที่ ๑ เห็นว่า คณะกรรมการฯ ได้รับเรื่องกล่าวหาและมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการได้ส่วนข้อเท็จจริงก่อนวันที่นายส ออกจากราชการ ซึ่งเป็นไปตาม ข้อ ๒๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ และข้อ ๒๕ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๘๐๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเมืองสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

*ต่อมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๑๐๙๐๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ยกเลิกข้อความลับ

วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งขลาจึงดำเนินการทางวินัย กับนายส. . . . ได้เมื่อวันว่ามีมติออกจากราชการ โดยถือว่าการได้ลาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลเช่นเดียวกับการสอบสวนของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งขลา

การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้ลาห้องที่จริง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และมีมติขึ้นบัญความผิดด้วยร้ายแรงนายส. . . . ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ลาและวินิจฉัย ภายในกำหนดเวลา มาตรฐาน ๔๙ วรรคสาม และมาตรา ๔๙ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งขลาจึงสั่งลงโทษทางวินัยนายส. . . . ตามฐานความผิด ดังกล่าวได้ ตามข้อ ๒๙/๑ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ ทั้งนี้ นายส. . . . ไม่ได้รับประโยชน์จากข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศดังกล่าวที่กำหนดให้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดังลงโทษให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

แนวทางที่ ๒ เห็นว่า มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการให้ส่วนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการให้ส่วน และขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี ผู้บังคับบัญชาจึงจะลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๔๙ ต่อไปได้

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติขึ้นบัญความผิดนายส. . . . เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ซึ่งเกินระยะเวลาสามปีที่กฎหมายกำหนด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งขลา จึงไม่อาจลงโทษทางวินัยนายส. . . . ได้ เนื่องจากมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ได้กำหนดให้เริ่มนับระยะเวลาเริ่มนับในการให้ส่วนและวินิจฉัยตามมาตรา ๔๙ ใหม่ ตั้งแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเท่านั้น ไม่รวมถึงระยะเวลาตามมาตรา ๔๙ ที่มิให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยบัญความผิดเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๙

๑.๓ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงขอหารือ คณะกรรมการกฤษฎีกาว่าแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นไปตามแนวทางที่ ๑ หรือแนวทางที่ ๒ หรือแนวทางปฏิบัติอื่นที่ถูกต้องอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อวางแผนหลักปฏิบัติราชการให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นต่อไป

๑.๔ นอกจากนี้ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขอหารือ เพิ่มเติมว่า

(๑) มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่าการออกคำสั่งให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งเป็นอำนาจของนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หากการดำเนินการเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษได้หรือไม่ อย่างไร

(๖) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ส่วนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเกินระดับเจ้าหน้าที่ได้ในมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังขละเจ้าสั่งลงโทษทางวินัยแก่นายส. ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการแล้ว ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้หรือไม่ เห็นว่า อ่อนnationของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการสั่งลงโทษข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการแล้ว ย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎหมาย ระบะเบียน หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้น กรณีดามข้อหารือนี้ ข้อ ๒๔/๑ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสังขละ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๘ กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

ข้อ ๒๔/๑ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสังขละ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับวินัยและการรักษาวินัย พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสังขละ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

ข้อ ๒๔/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้บังคับบัญชากระทำการด้วยอำนาจอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้หักไป มาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

มาตรา ๑๐๐/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้บังคับบัญชากระทำการด้วยอำนาจอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้หักไป

ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศดังกล่าวและพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และยังคงกำหนดให้การดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้น ดังนั้น อำนาจของนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสงขลาในการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษแก้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด สงขลาซึ่งออกจากราชการแล้ว ตามมติของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ในข้อหารีบี้ จึงต้องพิจารณาตาม ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศดังกล่าว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในภายหลัง และมีผลเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าทบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำการมิได้ โดยได้กำหนด เงื่อนเวลาการใช้อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่พระเหตุถ่าย โดยต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าทบทบัญญัติเดิมที่ไม่ได้ กำหนดกรอบระยะเวลาในการที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งลงโทษทางวินัยไว้ ดังนั้น เมื่อนายส. ออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา จึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยนายส.

ประเด็นที่สอง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถังถอนจะพิจารณาสั่งลงโทษ ทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามมติของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ภายหลังจากล่วงพ้นระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๙๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้หรือไม่ เห็นว่า ระยะเวลาตามมาตรา ๙๙ วรรคสามฯ เป็นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชา

“ข้อ ๒๘ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

ข้อ ๒๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด ซึ่งออกจากราชการ อันมิใช่พระเหตุถ่าย มิกรณ์ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำการหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณ์ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา ก่อนออกจากราชการว่าในขณะรับราชการได้กระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลุ่มโทze นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ต่อไปได้สมมุติว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

๑๗๖

๑๗๖

“มาตรา ๙๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถังถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำเนาการต่อสู้ ของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถังถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการฯ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการฯ เป็นสำนวนการสืบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสืบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น แล้วแต่กรณี

๑๗๗

๑๗๗

(มีต่อหน้าถัดไป)

หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งแม้ล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวบุคคลซึ่งมีหน้าที่นั้นก็ยังต้องดำเนินการต่อไป ส่วนการที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมิได้สั่งลงโทษภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควรอาจเป็นผู้กระทำผิดวินัยตามมาตรา ๑๐๐ วรรคนี้ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเสียเงื่อนหรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาแยกต่างหากจากกัน

ประเด็นที่สาม หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ส่วนและมีความเห็น หรือวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาระบุความผิดวินัย เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้หรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป เมื่อยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายได้

บ.๓๗

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๖๔

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕)

การดำเนินการทำวินัยตามวรรคนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาบทวนตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหานั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๕ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

๗๗๗

๗๗๘

๑๐๐ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ได้ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๕ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจะไปปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมาย ระบบทึบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น

๗๗๗

๗๗๘